

jan feb mar apr maj jun jul avg sept nov dec

1998 oktober

glasilo razredne stopnje

OŠ Vojnik

in područnic

IZ VSEBINE

POGOVARJALI
SMO SE S PESNIKOM
**TONETOM
PAVČKOM**, ki ima
ZELO RAD OTROKE, ZATO
ZANJE TUDI PIŠE.

INTERVJU Z GOSPO Emilijo Kladnik-Sorčan

Vodi otroški in
mladinski pevski
zbor. JE VEDNO
NASMEJANA, VEŠELA IN
DOBRE VOLJE

ZANIMIVOSTI O TITANIKU

GLASBA

JEO-
dobrodušni
bodičar

GLASILLO OŠ Vojnik
RAZREDNA STOPNJA

ŠTEVILKA 2, MAJ, 1998

GLAVNA UREĐNIKA: TINA KUŠAR IN
MATEJ ŠIBANC

UREĐNIŠTVO: BARBARA BRE•NIK, MOJCA ČRETNIK
KATJA, DAVID GRILEC IN OSTALI.

MENTORICA: qA. PETRA KRAŠOVEC
TEKSTI IN ILUSTRACIJE: UČENCI RS
RAČ. oblikovanje: KRO•EK glasila za RS

KAZALO

RAZREDI SE PREDSTAVIJO

KAJ NAM POMEMI SREČA?

KAKO SI PREDSTAVLJAMO

PRIJAZNO ŠOLO?

PEVSKI ZBOR

INTERVJU

MЛАДИ ПЕСНИКИ ИН ПИСАТЕЉИ

DOMИШЛЈИЈА ЈЕ ПОВСОД ДОМА

JE• - DOBRODUŠNI BODIČAR

GLASBA-ANSAMBEL JOURNAL

ZANIMIVOSTI -TITANIK

POGOVOR S PESNIKOM

TONETOM PAVČKOM

KRI•ANKA

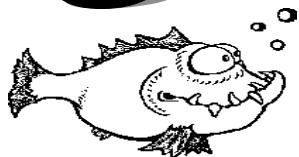
ŠALE

UČITELJEV JE KOLIKOR HOČETE,
NALOG JE ČEDALJE VEČ,
ODMORI SO VSE KRAJŠI,
IGRO SKORAJ PREPOVEDUJEJO,
PROSTEGA ČASA JE VSE MANJ.

TAKO VAM IN NAM OSTANE SAMO ŠE ČAS-O-PISEK.

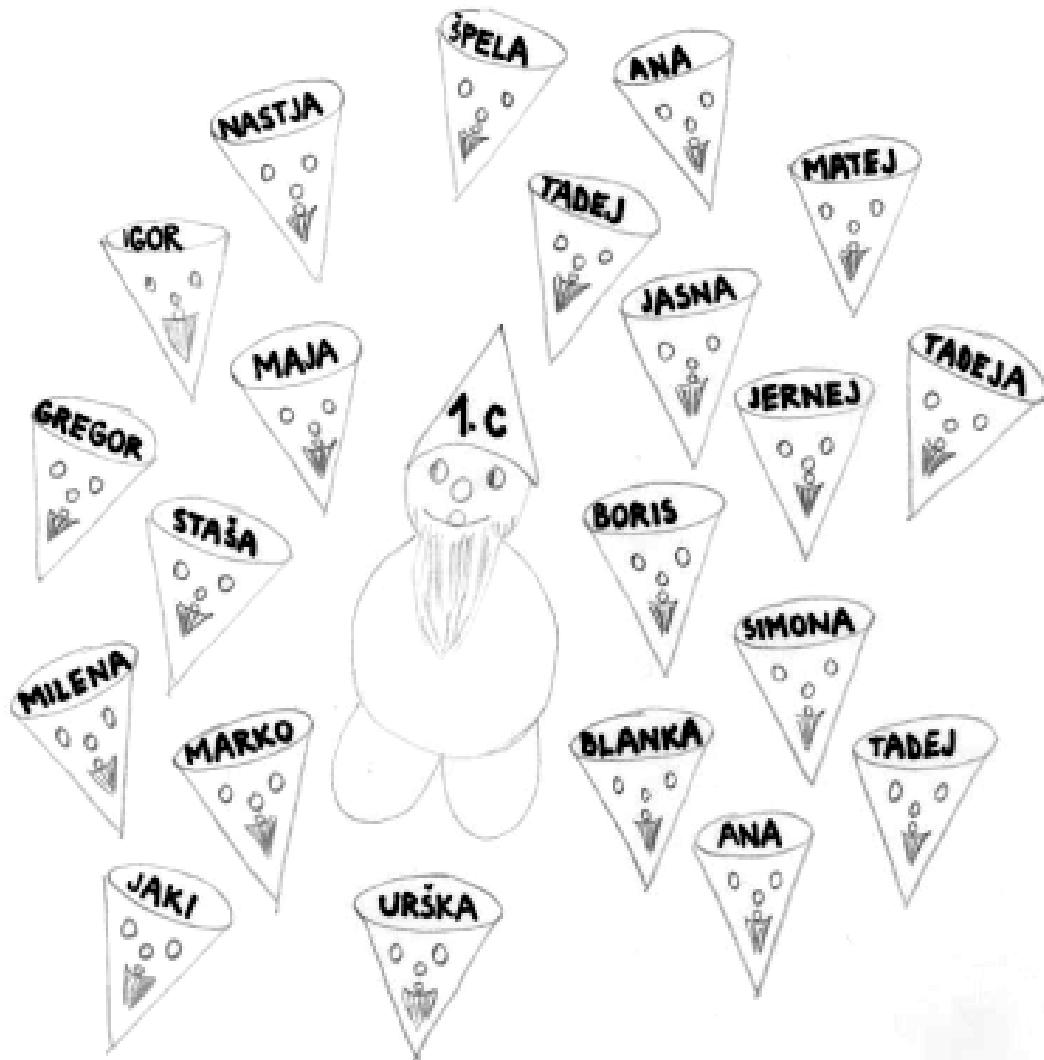
Časopisek smo Zagrešili

VSI PRISOTNI, PA TUDI VI, DRAGI UČENCI IN UČENKE

1.razred SE PREDSTAVI

**HOČEŠ NOČEŠ
V ŠOLO GREŠ,
HOČEŠ NOČEŠ
VSE IZVEŠ.**

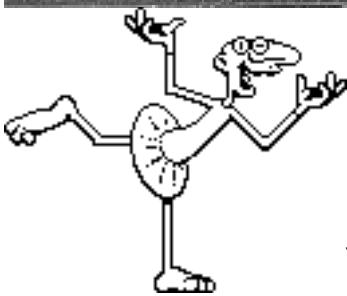
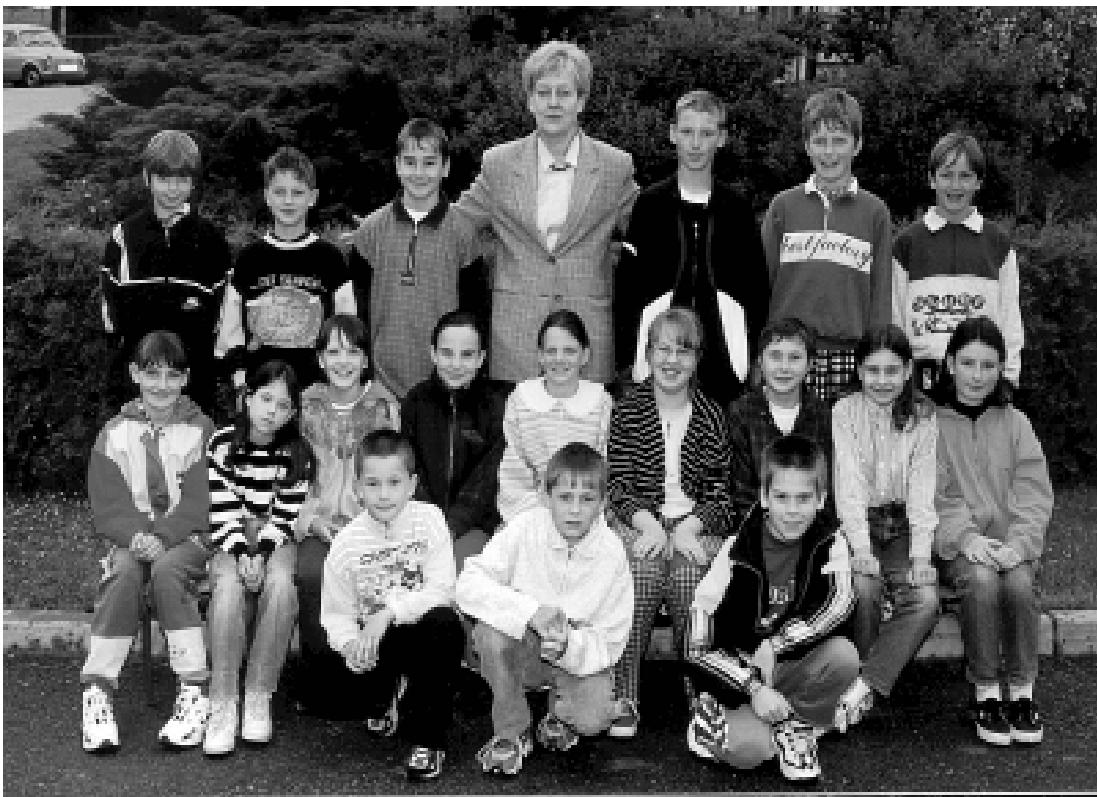

**HOČEŠ NOČEŠ
•E SEDIŠ,
HOČEŠ NOČEŠ
SE UČIŠ.**

4. razred SE PREDSTAVIJO

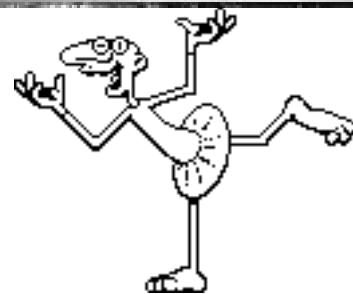
4.a

TO SMO MI

Mi junaki,
v prizidku smo doma.

Pravite, da nas
ne poznate,
to smo mi -4.a

Po hodniku se podimo
v razredu se lovimo,
ko pa zvonec pozvoni,
zresnimo se vsi.

Tu računi, tam besede
vedno nekaj za vsevede.

Če pa nam kaj
v glavo ne gre,
nam učiteljica
jošca pove.

4. razred SE PREDSTAVI

4
6

**Tovarišica je taprava res
in obu•uje tudi ples.**

**Skupaj res veliko naredimo
in se zraven nasmejimo.**

**Če pa kdaj smo slabe volje,
bo drugi dan siqurno bolje.**

**Športniki so tudi tu
zraven njih medvedek PU.**

IZLET

V ČETRTEK smo se četrti razredi odpeljali na izlet po Sloveniji. Počledali smo si kraj, kjer je IVAN CANKAR najraje pisal pesmi, zgodbe in črtice. Nato smo pojedli malico in se odpeljali proti Tehniškemu muzeju v Bistri, kjer smo si ogledali naslednje oddelke: Tekstilne, avtomobilske, gozdarske, lesarske in pivalske. Ko smo si vsi ogledali muzej, smo se napotili proti pivalkem vrtu. Tam smo videli veliko pivali, npr.: morskega leva, dva medveda, Meto in Jaka, srno in štokljo pa še dva velika noja, ki sta tekala okoli kot kakšna zmaja. Ne smem pozabiti na slona velikana in ljubkega rakuna. Na koncu pa še lepega belega laboda. Po končanem izletu smo potešili lakoto in ejo v domovskem MC Donaldsu.

MATEJA DOBRIŠEK, 4.b

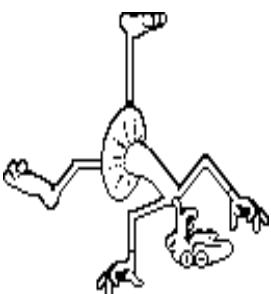
4.razred SE PREDSTAVIJO

Mi smo četrti c,
smo zelo pametni ljudje.
Radi se učimo in
nič ukorov ne dobimo.

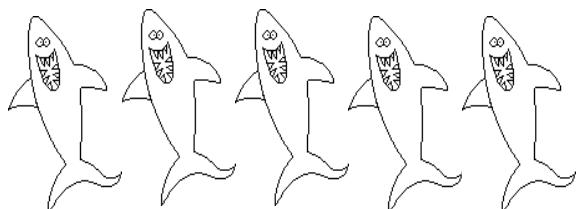
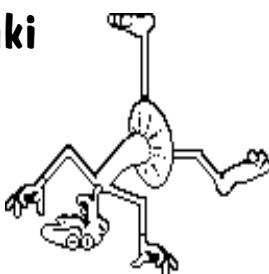
4.c

Učiteljici včesih ponagajamo,
in med odmori norčije zganjamo.
Ko pa zvonec zazvoni,
takoj se v razredu mir naredi.

Če je učiteljica dobre volje,
CD poslušamo in vsem je bolje.
Zraven pa malo zaplešemo
in tudi včasih zapojemo.

Vsi smo razgibani veseljaki
in veliki korenjaki.
To bilo za zdaj bi vse,
pozdravlja vas 4.c

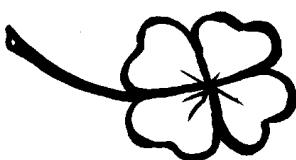
KAJ NAM POMENI BESEDICA SREČA?

DA JE VSE V REDU.
LEPE OCENE .
SVET BREZ VOJN.

LJUBESEN DO PRIJATELJEV.
LJUBESEN V DRVOVINI.
MIR NA SVETU .

PRIJATELJSTVO.
MIR MED LJUDMI.
VESELJE.

DA BI VSİ LJUDJE NA SVETU BILI SREČNI
DA NE BI BEGUNCEM ZMANJKALO HRANE.

DA ČE BI BIL KDO V STISKI, BI MU POMAGALI

KAKO SI PREDSTAVLJAMO PRIJAZNO ŠOLO?

-brez veliko nalog

-prijazno

-same "fajne" predmete

-veselo

-zadovoljno

da bi učitelji ocene kar "delili"

-da bi bilo v petem razredu
tako kot v četrtem

-da bi bilo 2 meseca pouka in 10 mesecev počitnic

PEVSKI ZBOR

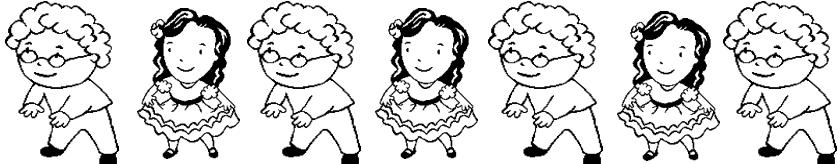

V otroškem pevskem zboru smo učenci razredne stopnje. Načili smo se in se še učimo veliko lepih pesmi, najraje pa imamo takšne, da u njej nastopajo •ivali.

Pri pevski uri sodelujemo in resno delamo, poslušamo učiteljico in se veliko načimo. Kadar smo •ivahni, nam pove, da ne bomo mogli nastopiti na odru, ker se ne bomo nicesar načili.

Komaj pričakujemo sredo, ker vemo, da imamo pevsko uro. Vse bolj pa radi hodimo k zboru, ker vidimo veselo učiteljico. Zahvaljujemo se gospe Emiliji Kladnik Sorčan, da nas je načila veliko lepih pesmi.

Urška Jurgec

INTERVIEW

z gospo EMILIVO SORČAN - KLDNIK

2. Katere inštrumente vse igrate ?

Najprej sem v pripravnici igrala frulico, nato pa sedem let violinino v šentjurski glasbeni šoli. Kitaro sem se naučila brenkati od starejše sestre in jo še danes zelo rada vzamem v roke. Ko sem hodila v gimnazijo, sem se lotila še klavirja in začela kmalu igrati orgle v domači cerkvi.

1. Ali vas •e od mladih nog zanima glasba ?

Glasba me spreminja •e vse •iviljenje - starši so bili moji prvi učitelji, saj je mama zmeraj prepevala, oče pa je bil muzikant. Z bratom in sestrama smo veliko skupaj peli in igrali •e kot otroci in vsi smo obiskovali glasbeno šolo. Od malih nog sem prepevala v različnih zborih, v ansamblu, v skupini za duhovno glasbo ... Nikoli se nisem omejila samo na eno zvrst, čeprav danes največ časa posvetim zborovodstvu...

3. Ali vas poučevanje veseli ?

Ker sem bolj občutljive narave, se marsikdaj vprašam, če se splača posredovati glasbeno umetnost tistim, ki je ne cenijo. Kadarki učitelj zaključi šolsko uro z občutkom, da je uspel učence obogatiti za kakšno spoznanje, mu to kljub utrujenosti predstavlja veliko veselje. Delo brez uspeha pa za nikogar ni osrečujuče, zato bi morali učitelji in učenci med sabo sodelovati, ne pa meriti moči, kdo bo koga preliščil.

4. Kako to, da ste prišli ravno na osnovno šolo Vojnik ?

V Vojnik sem pričela zahajati pred štirimi leti kot dirigentka moškega zbora, lani pa sem za kratek čas priskočila na pomoč in učila sedmi razred. Tako sem spoznala vzdušje na šoli, ki mi je odgovarjalo. Ko je šla v pokoj gospa Vodenikova, so me povabili k sodelovanju. Moja odločitev ni bila lahka, saj sem se na prejšnji šoli dobro počutila, imela sem dobre sodelavce in najte•je sem zapustila oddelek, ki sem mu bila razredničarka. Ker pa je vredno večkrat kaj novega poskusiti, sem povabilo sprejela.

5. Ali ste poučevali •e kaj drugega oz. ali vas je veselilo še kaj drugega ?

Za svoj poklic sem se odločila zelo pozno, saj mi ni bilo nikoli čisto jasno, kaj •elim delati v •ivljenju. Za študij glasbene vzgoje sem se odločila bolj zaradi glasbe same kot pa zaradi poučevanja. Mnogo poklicev je manj napornih in dosti bolje plačanih. Šele po nekaj letih dela v šoli sem počasi spoznala, da mi toplina in razumevanje, ki se lahko razvijeta pri delu z učenci, več pomenita kot pa na primer premetavanje številk v pisarni ali kreganje s pokvarjenimi ljudmi.

6. Kaj delate v prostem času ?

Prostega časa v pravem pomenu besede več ne poznam. Čas, ko nisem v slu•bi, pre•ivim z dru•ino - moji otroci so še majhni in velikokrat imam občutek, da sem premalo z njimi. Ob večerih moram namreč na pevske vaje - v Vojnik k moškemu ali pa v Šentjur k •enskemu zboru, ki ga tudi vodim. Če utegnem, rešim mimogrede kakšno kri•anko, časopis prelistam med jedjo, najbolj pa me jezi, ker nimam časa za branje knjig. Posebej rada grem poleti pomagat babici pri delu na njivi ali pa na zabavo s prijatelji, ki jih imam veliko in poskušam še vedno obdr•ati vezi z njimi.

7. Kaj mislite o vojniški šoli in učencih ?

Večina učencev je lepo vzgojena, imajo zadostno mero spoštovanja in delavnosti. Šole ne smemo v celoti presojati po posameznikih, ki se kdaj spozabijo pri obnašanju. Upam, da bo še dolgo spremljal našo šolo sloves prijazne skupnosti, h kateri vsak nekaj malega prispeva.

ŠE NEKAJ O PEVSKEM ZBORU OŠ VOJNIK

Prvič je zbor javno nastopil na skupnem koncertu z gosti iz Češke lani oktobra. Zapeli so sicer preprosto, a ubrano in z veseljem. Skozi šolsko leto so pripravljali program, s katerim so se predstavili aprila v Jirkovi pri čeških prijateljih. Izlet na tuje je bil velika vzpodbuda, a hkrati velika odgovornost. Resno so uzeli tudi nastop na Reviji pevskih zborov na Narodnem domu v Celju, kjer so po dolgih letih prvič predstavili šolo Vojnik.

Junija načrtujejo še letni koncert skupaj z otroškim zborom v domaćem kraju. V prihodnje bodo veseli vsakega povabila in se mu tudi odzvali.

KO SI BOLAN

Tičiš v tisti preznojeni odeji. Če imaš vročino, se počutiš kot, da si zaprt v savni. Sem pa doma, ker v šolo ne morem. Ko se zbudim, prijem TV. Najprej na CARTOONNETWORKU, nato ko zmanjka risank, predstavim na Ljubljano, kjer imajo počitniški program. Do enajstih dopoldne gledam TV. Nato dam bratu Urošu sirup, ker je tudi bolan. Potem pa je spet velika nič in počivam na kavču do kakih osmilj zvečer. Naveličana sem že vsega tega. Ati mi kar naprej ponavlja kot papiča: "Jutri greš v šolo, jutri greš v šolo!" Mamiča pa me tolabi: "Pusti jo, mora se pozdraviti."

Urška Jurčec, 4.c

ČE BI BILA UČITELJICA

Če bi bila učiteljica, bi otrokom dajala malo domačih nalog. Če otroci ne bi bili pridni, bi pisali več testov na teden. Tisti dan, ko bi bili posebno pridni, bi jih spustila domov, kadar bi hoteli. Klicali bi jih po abecedi. V garderobo bi hodili eden po eden. Vsak dan bi otroci imeli glasbeno uro, pri kateri bi poslušali glasbo, kakor načas bi hoteli. Imela bi svoj avto in kovček. V kovček bi dajala učne pripomočke. Če bi se kdo od otrok spakoval in jezikal, bi ga poslala domov.

Hana Srebočan, 2.r.OŠ Šmartno

NOČNI OBISK

V noči iz četrtna na petek se je zgodilo smešno dejanje. V prodajalni živil je nekaj hudo ropotalo. Hrup je zbudil lastnika in nekaj stanovalcev, med njimi tudi mene. Lastnik se je ustrašil in začel kričati na ves glas. Poklical sem policijo, kajti vedel sem, da gre za trgovino in da se v njej nekaj dogaja. Policisti so prišli in odprli trgovino, kajti lastnik si je ni upal, da ga tatje ne bi opazili. Policisti so odšli noter in na to čez nekaj časa smehtajo prišli ven. Poklicali so zavod za živali. Ko so prišli, so vstopili in nato ven prinesli sosedovo kačo. Lastnik se je vsem zahvalil in od tokrat naprej nima v vasi ničče kače.

Tina, 5.R

NAGAJIVKA

Snež pokriva vse po redu polje, hrib in gaj.

Mi se drsamo po ledu, da je kaj.

Jošek, Tonček z Minko, Peter vsi juhej!

Ako pa nezgoda hoče, da se kdo zvali,

sram ga bodi, kdor se joče in kriči.

Jaki Maruč, 1.c

ZIMA NAGAJIVKA

Zima nagajivka,
veselo se smeji,
radost in veselje
otrokom nam deli.
Staršem pa veliko
jeze in skrbi.

Zima nagajivka
poredna naredi.

Simona Škoflek, 1.C

PIKNIK 2.C RAZREDA

V DETEK PRI ŠMARTIŃSKEM JEZERU SMO IMELI KOSTANJEV PIKNIK. ZBRALI SMO SE OB 16.00 URİ. PRÍNESLI SMO VELIKO KOSTANJA. MAMICE SO SPEKLE VELIKO PECIVA. GLEDALI SMO KONJE IN SE IGRALI NA TRAVI. IGRALI SMO SE IGRU MED DVEMA OGNJEMA. IMELI SMO TRI PENASTE •OGE. BILO JE ZELO LEPO.

IGRALI SMO SE TUDI LEPLJIVO BABO. NA OGNU SO OCKI PEKLI KOSTANJ. STARŠI SO SE VELIKO STVARI POGOVORILI. PRED STARŠI SMO NASTOPALI ZANIMIVO IGRICO SOLATA IN SLAK KORENJAČ. STARŠEM JE BILA IGRICA O SLAKU KORENJAČU IN SOLATI ZELO LEPA. METALI SMO NA KOŠ. ZMAČAL JE MOJ BRAT URH. DOBIL JE LEPO NAGRADO.

OTROCI IN STARŠI SMO TA POPOLDANSKI DAN PRE•IVELI ZELO LEPO. •ELIMO SI ŠE VELIKO TAKŠNIH PIKNIKOV.

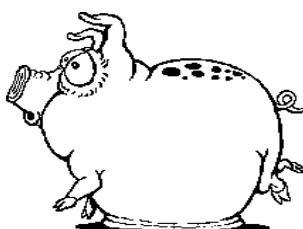
LEP POZDRAV OD KAJE IN URHA.

KAJA POTEKO, 2.c

ČRNOBEL MEDVEDEK

KO SEM BIŁA MAJHNA, SEM ŠLA Z MAMO V TRGOVINO. NA POLICI, ČISTO NA VRHU, JE SEDEL VELIK ČRNOBEL MEDVEDEK. BIL MI JE TAKO VŠEČ, DA KAR NISEM HOTELA OD NJEGA. MAMO SEM PROSILA, NAJ MI GA KUPI. DEJALA JE, DA JE ZAME PREVELIK, IN DA JE TUDI PREDRAG. JAZ PA SEM VSEENO VZTRAJALA. HOTELA SEM GA IMETI. MAMA MI JE OBLJUBILA, DA GA BOM DOBILA ZA ROJSTNI DAN. MEDVEDA SEM POTEM RES DOBILA ZA ROJSTNI DAN. SEDAJ ČRNOBELI MEDVEDEK KRASI MOJO SODO.

ANA STROPNIK, 3.b

IZSILJEVALA SEM

Z MAMICO SVA ODŠLI V TRGOVINO, DA BI KUPILI DARILO ZA BABIČIN ROJSTNI DAN. TA ČAS, KO JE MAMICA ZBIRALA DARIŁA, SEM SI JAZ OGLEDJAVA IGRACE. ZAGLEDALA SEM MAJHEN MOTOR, NA KATEREM JE SEDEL MOTORIST. STEKLA SEM K MAMICI IN JO ODLÈKLA DO MOTORJA. MAMICA JE REKLA, DA GA NE MORE KUPITI, KER S SEBOJ NIMA DOVOĽ DENARJA. PRIJELA SEM MOTOR, ZAČELA JOKATI IN GA NISEM HOTELA VEČ IZPUSTITI. TAKO JE MAMICA NAMESTO DARIŁA ZA BABICO MENI KUPILA MOTOR.

ANJA KOTNIK, 3.b

BILA SEM TRMASTA

NEKEGA DNE SVA ŠLI Z MAMICO V TRGOVINO. MAMICA JE NAKUPOVALA, JAZ PA SEM HODILA MED POLICAMI IN GLEDALA IGRACE. NAENKRAT SEM NA POLICI ZAGLEDALA ČUDOVIT AVTOMOBIL. BREZ Vprašanja SEM GA VZELA S POLICE IN GA DALA MAMICI V VOZIČEK. NAJPREJ GA MAMICA SPLOH NI OPAZILA. KO GA JE ZAGLEDALA, MI JE REKLA, NAJ GA NESEM NAZAJ NA POLICO, JAZ PA SEM SE ZAČELA DRETI. MAMI JE BREZ BESED AVTO NESLA NA POLICO IN ME ODPELJALA V AVTO. POTEM JE ŠLA NAZAJ KUPOVAT. KO JE PRIŠLA NAZAJ, MI JE REKLA, DA SEM SE ĆRDO OBNAŠALA. ČE KAJ •ELIM, MORAM PROSITI IN NE IZSILJEVATI. ZDAJ VEDNO PROSIM, ČE HOČEM KAJ DOBITI. ČE İMA MAMI DOVOĽ DENARJA, MI KUPI KAR •ELIM, ČE GA NIMA PA MI POVE, DA NEKATERE STVARI NE MOREM DOBITI TAKOJ.

NADJA KLAMPFER, 3.b

IN
PISATELJI

MLADI PESNIKI

MLADI PESNIKI

ODMOR V ŠOLI

DANES SMO bili v šoli zelo nemirni. Tekali smo po razredu sem in tja, tiščali vrata in se lovili. Vzeli smo qobo za brišanje table, jo namočili, v vodo in se pripravili za boj. Mislili smo poškropiti učence tretjega razreda. Toda, joj! Pred vratim se je pojaviла naša tovarišica. Po nesreči smo poškropili njo. Upamo, da nam tovarišica teča ni preveč zamerila. SMO le razposajeni otroci, ki si velikrat izmislimo kakšno neumnost.

•ANA Stopinšek 2.b

KO SEM BIL MAJHEN

Nekega dne je moj dedi odšel barvat okno. Opazil sem ga in sledil njegovemu delu. Vse bolj pa me je zanimalo kaj neki je v svetleči kovinski škatli. Dedi me ni opazil, da je v meni vse večja radovednost. In glej junaka. Dviğnem kovinsko škatlo pogledam vanjo in hop, ulijem po sebi. Joj, kako je bil dedi hud. Izgledal sem kot zamorec iz Afrike, saj je dedi porabil cel dan, da sem bil spet ANOE.

ANOE Gračner, 5.b

ČAS

Čas celi rane,
rane celi čas.
A nekatere
ostanejo v nas.

Sreča je le ena,
slabosti je mnoč več.

Včasih bi odšel nazaj,
slabosti bi popravil,
vse pa le zato, da bi
rane s sebe spravil.

Ni več sledu nazaj,
ne moreš se vrniti.

Lahko se popraviš za naprej,
poskušaš se počovoriti.

ANA GRUDNIK, 4.a

MENI SO VŠEČ

MENI SO VŠEČ MEHKE REČI
KOT RECIMO blazina,
kot recimo joči,
kot recimo, kot recimo...

MENI SO VŠEČ TOPLJE REČI
KOT RECIMO pica,
kot recimo mleko,
kot recimo, kot recimo...

MENI SO VŠEČ PRIJAZNE BESEDE
KOT RECIMO hvala,
kot recimo prosim,
kot recimo, kot recimo...

MIHA KRAČUN, 2. a

ZIMA

Zima je pŕšla,
polno je snega,
KLEMEN in Maja pred krmilnico stojita,
gledata, ptičke in se smejita.

Ptički zobajo proso,
srnice zadaj seno, in
ko vse pojedo,
drugo jím nasujemo.

Ko zima bo minila,
ptička se bo veselila,
spet bo sončece posijalo
in ogrelo zemljo.

KLEMEN RAJŠTER, 2. a

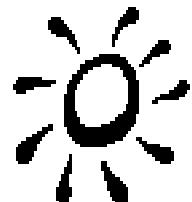
SNE•AK
Se usedel je kos
sne•aku na nos
in kljunil korenček rumen.
Ti kosji bedak
zavpije sne•ak,
izqini, če ne boš tepen.
Od takrat pa kos
ne sedē več na nos,
se hudi hne•akov boji.
Bi rad še •ivel,
si •vi•çal in pel.
URŠKA KO•ELJ, 1.c

IN
PISATELJI

ZELENA LUČ ZA PESNIKE

Rdeča luč na semaforju te ustavi,
a zelena prosto pot ti napravi.
Tadej Pesjak

Če v mestu ne gledaš na semafor,

res si pravi štor.

Če piješ vino in pivo,
pusti avto pri miru.

Jaki Marčuč

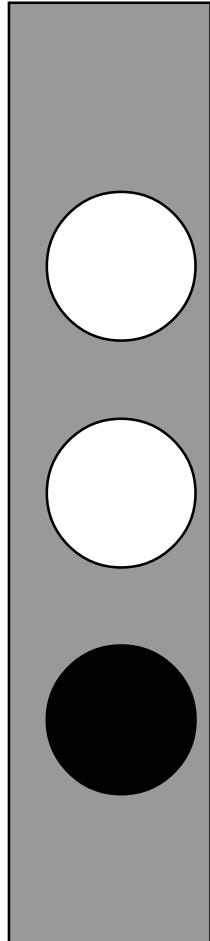
Če voziš kolo,
paži, da te avto povozil ne bo.

Milenca Kukovič

Na cesti nisi sam,
to se zavedaj vsaki dan.
Ko prečkaš cesto,
po glej na levo in desno.
Po pločniku hodi,
pa zraven še previden bodi!

Simona Škoflek

Miha vozi tovornjak
in upošteva prometni znak.
"Otroci na cesti" je naš znak,
ki mora videti ča vsak.
Kresnička na cesti vidi se
in pred nesrečo varuje te.
Ko na semaforju rdeča luč gorí,
hitro ustavimo se vsi.
Ko rumena se pričala bo,
na vožnjo se pripravimo.
Zelena luč nam pove,
da peljati se sme.
Nastja Čakš

Za varen moj korak
obesim si kresničko,
pa me opazi vsak!
Na krišču se ustavím,
da oivljenja ne zaprávím.
Tadej Gračner

Prečkaj cesto varno,
da ne bo nevarno.
Da ne boš na cesti divjak,
upoštevaj prometni znak.
Jernej Kočel

MLADI PESNIKI

MOJ KU•A

MOJEMU ku•ku je ime Muši. Naš Muši je srednje velik. Ima daljšo dlako in je črna barve.

Najbolj je srečen, ko ga zveri z verige. Takrat pa od veselja laja potep k sosedom.

ALEN ROJC, 1.b

MOJA MUCA

Moji muci je ime Guči. Moja muca rada piše mleko. Včasih muca ulovi kakšno miško. Je zelo pridna. Ima brke in štiri noge. Zelo, zelo rada se " carta".

ANJA PEČAR, 1.b

MOJA ZAJČKA

Doma imam dva lepa zajčka. Sta črno bele barve in zelo večkrat grem k njima in ju bo•am. Vsak drugi dan jima tudi čistim. Takrat vsa vesela skačeta naokrog. Med tem časom jima pripravim brikete, suh kruh, jabolka, korenje. Ne smem pozabiti na vodo. Posteljem pa jima s krmo. Ponosen sem nanju, ker sta tako lepa in prijazna.

BOŠTJAN LUBEJ, 3.B

MOJ KU•A

Zelo rada imam •ivali. Vedno sem si •elela psa. Ati mi je kupil lovškega psa, ker je lovec.

Dala sem mu imam Astor. Bil je posavski gonič, imel je bele lise po glavici, na tačkah in na repku. Astor je zelo rad grizel, se igral, se potepal in hodil z atijem na lov. Toda s tem ku•kom nisem imela sreče.

Nekega dne je ati kosil travo. Astor je stopil nanjo in si prerezal tačko. Moral je k •ivinodravniku. Zašili so mu tačko in okoli vratu dali ovratnik, da si nebi razgrizel rane. Po enem tednu je bilo •e bolje. Z atijem je zopet lahko šel na lov.

Bli•al se je avgust in mi smo se odpravili na morje, Astor pa je ostal doma. Za njega je skrbela moja teta. Ko smo se vrnili, je Astor začel veselo lajati in nas pozdravljati.

Čez nekaj dni smo se ati, Astor in jaz odpravili na lov. Zraven gozda je bila koruza, v njej pa lisice. Astor je nekaj česa glasno zasledoval lisice, nato pa kar nenadoma utihnfil. Z atijem sva ga iskal in klicala, a zaman. Astorja ni bilo več. Bilo mi je zelo hudo.

Čez eno leto sem zopet dobila ku•ka, ki je bil zelo podoben Astorju. Ime mu je Ari.

Astorja se še zmeraj spominjam. Upam pa, da ga bom ob Ariju vsaj malo pozabila.

JANJA JELEN, 4.b

Moj bratec Vid

Moj bratec Vid je majhen in nabrit.

Skače po eni nogi, mene pa moti pri domači nalozi.

Nariše neke čičke čačke, pa povem mu, da so tole packe. Packa tu, packa tam, reče: "To je Sandokan!"

V moji sobi na postelji stoji, se k steni tišči in krči: "Oj, ti vitez ti hudo, bomo videli kdo je bolj zloben."

Kmalu v šolo bo začel hoditi, tam bo moral priden biti. To se nam vsem prav dobro zdi, saj v šoli heca ni.

Čedrav jezi me ves dan, vseeno ga rada imam.

Ko pa noč na zemljo pride Vid v posteljo uide. Spi tako mirno, da gleda celo ga nebo.

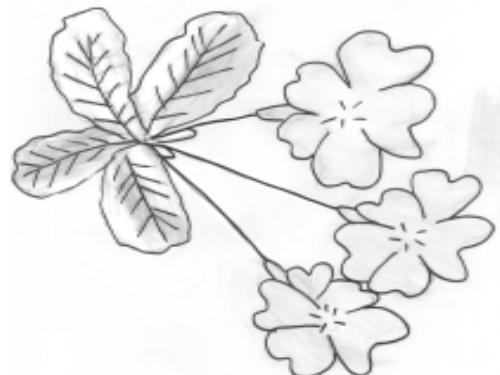
IN
PISATELJI

EVA VERDEV, 4.R, ŠMARTNO

LUČ JE UGASNILA

NEKEGA ČNE SMO SE S STARIMI STARŠI ZBRALI V NAŠI HIŠI. PRAZNOVALI SMO ROJSTNI DAN. JEDLI SMO VEČERJO IN SE POGOVARJALI, KAKO SVA Z ATIJEM ODŠLA NA KUM. POSTALO MI JE DOLGČAS. ODLOČILA SEM SE, DA GREM PLESAT. ČEZ NEKAJ ČASA JE VSE UTIHNILO IN LUČI SO UGASNILE. ZELO SEM SE PRESTRAŠILA IN ZBEOALA K MAMICI. UGOTOVILA SEM, DA JE ZMANJKALO TOKA. POISKALI SMO SVEČO IN JO PRIČALI. POTEM ME JE MAMICA PEJALA V POSTELJO IN TAKOJ SEM ZASPALA.

TINA PRITEKELJ, 3.A

TROBENTICA PRIPOVEDUJE

MOJE IME JE TROBENTICA. RASTEM V SVETLIH GOZDOVIH, NA TRAVNIKU IN OB GRMIH. V ZEMLJI IMAM KORENIKO IN KORENINICE. STEBLO IMAM KRATKO. LISTE IMAM HRAPAVE IN ŠIROKE. CVETNE LISTE IMAM SRČKASTE OBLIKE. ČE KDO POPIHA VAME, TROBIM IN ZATO MI JE IME TROBENTICA. SEM ZDRAVILNA. UPORABLJajo ME ZA ČAJ IN SOLATO. IMAM VELIKO VITAMIÑA C. URŠKA

TROBENTICA PRIPOVEDUJE

JAZ SEM TROBENTICA. RASTEM V ŠOPU. V ZEMLJI IMAM KORENIKO IN KORENINICE. IMAM KRATKO STEBELCE. LISTE IMAM ŠIROKE IN HRAPAVE. MOJI CVETNI LISTI SO SRČKASTE OBLIKE. KER OTROCI NAME TROBIJO, SEM DOBILA IME TROBENTICA. SEM ZDRAVILNA RASTLINA. LISTE UPORABIJO ZA V SOLATO. SEM MED PRVIMI ZNANILCI POMЛАDI.

ANA SLATINEK, 1.C.

ZVONČEK PRIPOVEDUJE

KLIČEJO ME ZVONČEK. RASTEM ZRAVEN POTOKA. V ZEMLJI IMAM ČEBULICO IN KORENINICE. Z NJIMI ČRPAM VODO IN V NJEJ RAZSTOPLJENO HRANO. STEBLO IMAM DOLGO. CVET IMAM BELE BARVE. MOJ CVETIMA OBLIKO ZVONČKA, ZATO SEM DOBIL TAKO IME. SEM STRUPENA RASTLINA. SEM ZNANILEC POMЛАDI. •ALOSTEN SEM, ČE ME KDO POHODI.

JAKI MARGUČ, 1.C.

ZVONČEK PRIPOVEDUJE

IME MI JE ZVONČEK. RASTEM NA TRAVNIKU IN PRI POTOHU. V ZEMLJI IMAM KORENINE IN ČEBULICE. STEBLO IMAM DOLGO. LISTI SO GLADKI, DOLGI IN OZKI. CVET IMAM ZVONČKASTE OBLIKE. SEM STRUPEN. LJUDJE ME NABIRajo ZA ŠOPEK IN ME DAJO V VAZO.

MATEJ SKAZA, 1.C.

IN
PISATELJI

MLADI PESNIKI

MLADI PESNIKI

TE•KO DIHAM

Bilo je nekega zimskega dne, ko je k nam prišel soseg. Prišel je po med. Mama je skuhalo kavo in ponudila Jane•eve upognjence. Sedel sem poleg očeta in poslušal pogovor. Med pogovorom je soseg pri•gal cigareto in puhal na vse strani. Očeta, mamo in mene je začelo dušiti, kašljali smo na vse pretege. Čez nekaj časa pa se je sosegu posvetilo, da bi ugasnil cigareto. Imeli smo polno hišo dima. Ko je soseg odšel smo prezračili in pobrisali tla, ki jih je umazal.

Od tisteča dne visi v naši kuhinji znak z napisom: PREPOVEDANO KAJENJE. Kadar je kdo prišel k nam, sa je dr•al našoh pravil. Pa še to, cigarete škodujejo zdravju.

JERNEJ STENIČNIK, 4.R Socka

PRI ZOBOZDRAVNIKU

Mamica me je peljala k zobozdravniku. V čakalnici je bilo veliko ljudi. Fant pred menoj je bil čisto prestrašen. Zeļo ga je bilo strah,, neprestano je vlekel mamo za rokav. Ko sem prišla na vrsto, mi je rekla zdravnica, da se naj vsemem na stol in odprem usta. Potem mi je začela vrtati po zoubu. Naredila mi je zvezdico. Sestra mi je dala nov datum, kdaj naj spet pride. Doma sem na koledarju označila, kdaj moram k zobozdravniku. Sedaj nímam več pokvarjenih zob.

TANJA ŠIBANC, 3.R Socka

NAJ SE PREDSTAVIM

IME MI JE BARBARA, pišem se Podpečan. Hvale•na sem tudi atiju in mamici, ki sta mi dala to ime.

Zeļo mi je lepo v tretjem razredu. Rada delam domače nalože in se učim. Moje najboljše prijateljice so Urška, Tamara, Nina in Anita.

JAZ KUHAR

Nekoč mi je mamica dejala, naj pripravim solato. "Ampak kako?" sem vprašal in rekla mi je: "Dobro operi solato, nato dodaj olje in kis." Potem sem olupil še česen in ga stisnil na solato. Dobro sem jo premešal ter jo nesel na mizo. Vsem sem za•elel DOBER TEK.

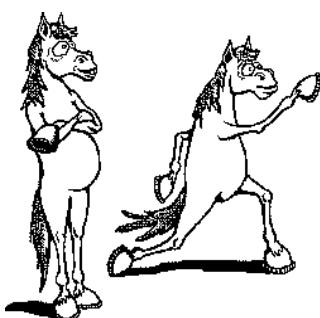
MATJA• Jošt, 3.R Socka

SREČANJE Z GASILCI

V mesecu po•arne varnosti smo prosili qasilce, da nam poka•ijo, kako se qasi po•ar. Zbrali smo se pri qasilskem domu. Potem so prišli qasilci in zakurili qume. Ko so zaqorele, so šli v qara•o in pripejalji

qasilski avto. Tako so pričeli qasiti. Najprej so qasili z vodo, nato še z qasilno peno. Ko so poqasili, smo jih lahko spraševali. Na koncu smo se peljali še z qasilskim avtom, ta dan mi je bil zeļo všeč.

DEJAN GRM, 4.R, Socka

TRAVNIŠKA BILKA MI JE ZAUPALA SVOJO SKRIVNOST

Bilo je vroče poletje. Sonce je močno pripekalo. Bil je čas košnje. Vsi smo molče qrabili seno.

Ko sem z qabljam premetaval seno, sam na tleh našel travniško bilko. Bila je čisto drugačna. Zatknil sem si jo za uho. Kmalu smo odšli domov. Po napornem delu so vsi hitro zaspali, le jaz sem še bedel. Iz ušesa sem potegnil bilko in jo gledal kot kepo zlata. Zaslil sem neko šepetanje. Prisluhnil sem. Govorila je bilka. Rekla mi je, da mi pove neko skrivenost. Ampak le, če te skrivenosti ne izdam. Ubogal sem jo in nisem nikomur povedal, pa tudi vam je ne bom.

SENIČNIK JERNEJ, 4.R, Socka

OBISKAL ME JE DEDEK DAR

Celo popoldne se •e učim matematiko. Ne gre mi seštevanje številk. Zvečer sem slabe volje in strah me je jutrišnjega dne, saj pišemo matematiko. Le te•ko se odpravim spat. Po dolgem času zaspim. Moje sanje me odnesejo daleč v nebo, kjer srečam prijaznega dedka. Pove mi, da je dedek Dar. Obljubi mi, da mi bo izpolnil •eljo. Prosim ga, naj mi pomaga pri matematiki. Dedek Dar se je izgubil v temo. Zjutraj se zbudim vesela. Sanje nosim v sebi in jih nikomur ne povem. Pri uri matematike se nisem nič bala kontrolne naloge. Vse sem pravilno rešila. Ko smo dobili ocene, sem se spomnila na dedka Dara.

Ana Stropnik, 3.b

ČUDE•NI VEVERIČEK

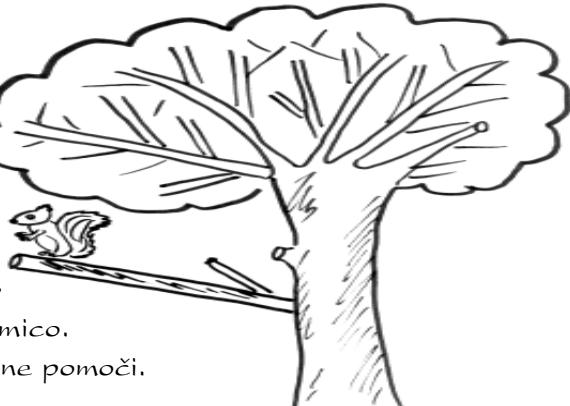
Moja pravljica

Tih aprilski de•ek je rosil na smrekovje Veveričjega gaja. Veverice so se prestrašile in skrile. Čez nekaj časa je posijalo sonce in na nebu se je prikazal mavrica. Veveričke so veselo skakale po drevesih. Šoja se je drla, pa kričala, da so jo vsi slišali naokoli. Tako se je drla, da jo nihče ni mogel umiriti. Potem je prišel medved in jo vprašal, zakaj se tako dere. Izvedel je, da ne more imeti otrok. Potem je prišla lisica in rekla: "Pa kaj, če jih ne moreš imeti? Pa mi pojdi za varuško mojih otrok. Morda bodo veseli."

Otroci so se res razveselili nove varuške. Potem jim ni bilo treba hoditi v vrtec. Otroci so jo imeli radi kot mamico.

Lisica in vsi ostali so bili zelo veseli njene pomoči.

Arzenšek Barbara, 2.c

•ABJI KRALJ

Nekega dne se je ob vodnjaku igrala kraljična z zlato •ogico. Vrgla jo je v zrak, zato ji je padla v vodnjak. Jokala je tako na glas, da jo je slišal •abon. Rekel ji je, da ji bo prinesel, če ga povabi na večerjo.

Vrata so se odprla. Stra•arja sta ga vprašala, kaj hoče. •abec pa je odgovoril, da ga je kraljična povabilna na večerjo. Nato je po stopnicah pridirjalna princesa in ga povabilna naprej. Večerja je bila •e pripravljena na mizi.

Potem sta se malo pogovarjala in nato pričela jesti. •abec ji je povedal, da ga je čarovnica začarala in, da je bil prej tudi on princ. Potem mu je povedala, da imajo na gradu čarovnico, ki ga lahko odčara. Naprosila jo je, da naj ga odčara in •abec se je spremenil v prelepega princa.

Nato jo je poprosil za roko. Princesa je rekla, DA. In •abec sta srečno, do konca svojih dni.

Tina, 5.r

Nekega jutra me je zbudila budilka. Hitro sem se oblekel in stekel v šolo. Tam sem se preobul in odšel v razred. V razredu je bilo vse tako čudno. Pri matematiki smo jedli bonbone in čokolado pri slovenskem jeziku pasjo hrano pri, spoznavanju narave kosilo in pri spoznavanje družbe smo pili alkohol. Najbolj smešno je bilo pri športni vzgoji, kjer smo se obmetavali s picami. Med odmorom smo se streljali s puškami. Pri malici so nekateri s sokom polivali drug drugega po glavi. Nato se je ravnateljica pripeljala v razred z motorjem in rekla: "Sedaj bomo imeli športni dan! Ste razumeli?" ter odšla. Pripravljeni smo se na športni dan, kjer imamo skok v višino, skok v daljino, kros na 50km in 600km, med ogice in plezanje na 10m veliko drevo. V višino sem skočil 20m, v daljino 187 milimetrov, na krosu sem bil tretji, ogico sem vrgel 587m in pol, na drevo pa sem splezal v 47 sekundah. Nato je pozvonil šolski zvonec in odšel sem na avtobus. Tam nam je dal šofer sladoled in nas peljal domov. Nikoli ne bom pozabil, kako me je torba nesla v narobe šolo.

Marko Gačnik, 4.c

TORBA ME JE NESLA V NAROBE ŠOLO

Neko jutro, ko sem pozajtrkovala, me je torba odnesla v šolo. Ko sem vstopila, je tam bilo vse narobe. Tovarišice so plesale na hodniku, učenci pa so nagajivo čakali. Torbo sem odločila tam, kjer sem sedela. Pripravila sem si potrebščine ter čakala tovarišico, ki še ni prišla. Ni je bilo dve šolski uri. Moji sošolci so prinesli malico, ki jih je pojedla. Končno je prišla tovarišica. Vendar se ni usedla na stol, ampak na luč. Eno šolsko uro je samo plesala, drugo uro pa nas učila rigati. Toda jaz nisem niti malo poskusila rigati. Ko so to vsi znali, se je usedla na luč ter rekla, da iz jabolka pade drevo, to seveda ni res in da nas jejo samo rastline. Kmalu se je končal pouk in odšla sem v knjižnico. Oh, šele tam je bila zmeda. V knjižnica ni delala knjižničarka, temveč muca. Prosila sem jo za knjigo Franceta Bevka, a ona je rekla mjav-mjav. Sama sem si jo hotela poiskat vendar je nisem našla. Vsako knjigo sem pregledala in v vsaki knjigi so bile črke narobe napisane. Oivali, ki so bile narisane na glavo. Nobene knjige si nisem sposodila. Končno sem lahko odšla domov in bila sem vesela, ker se v šoli res nismo učili in ker nisem imela naloge.

Sanja Zupanc, 4.c

Nekega dne sem se zbudila. Ugotovila sem, da sem zaspala. Hitro sem se oblekla, vzela torbo in odšla. Prišla sem do šole. Ko sem stopila na šolsko dvorišče so mi zrasla krila. Poletela sem na šolsko streho, kjer so bila vhodna vrata. Vstopila sem. Začudena sem ostrmela. V šoli sploh ni bilo stopnic, ampak so vsi šolarji plaval po zraku. Odšla sem do svojega razreda. Stoli so sedeli na šolarjih, šolarji pa so jedli bonbone, ki so jih odvijale učiteljice. Tudi jaz sem poskusila en bonbon. Bil je zelo dober. Takrat pa je zvonec oznanil odmor. Sprehodila sem se po šoli. V telovadnici so učenci učili učitelje. Po hodniku sta se lovili ravnateljica in pedagoška delavka. V zbornici so pile kavo učenke osmih razredov. Spet se je začel pouk. Učiteljice so oznanile, da imamo bonbonov dovolj in moramo poižkusiti še čokolado. Začele so odvijati čokolade z lešniki, z rozinami, z jagodami in s karamelami. Ko je vsak poižkusil vse vrste čokolad, je učiteljica •alostno povedala, da lahko gremo domov. Za popotnico je vsakemu dala dve vrečki bonbonov in čokolado. Počasi sem odšla domov. Ko sem stopila na ulico, so mi krila odpadla. Še enkrat sem se ozrla na šolo. Ali ni bil ta dan čudovit?

•elela sem si, da bi bilo tako vedno. Prišla sem domov. Ulegla sem se na posteljo, grizla bonbone in premišljevala o šolskem dnevu.

URŠKA MIRNIK, 4.C

SANJSKA DOGODJVŠČJNA

Pred nekaj dnevi sem gledal košarkarsko tekmo. Ko sem odšel spati, sem si •elel, da bi bil jaz tudi taka zvezda kot Jordan. Premagal me je spanec. V trenutku sem bil v garderobi. Bil sem v dru•bi soigralcev. Bili so zadnji trenutki pred tekmo. Za•eleli smo si srečo na igrišču. Odšli smo v dvorano. Dvorana je bila nabito polna. Vsi smo komaj pričakovali začetek tekme. Igra se je pričela. Sodnik je vrgel •ogo v zrak. Skočili smo za •ogo. Naše moštvo si jo je priborilo. Začeli smo napad. Soigralec mi je podal •ogo. Prijel sem •ogo in jo vrgel na koš. Zadel sem. Tekma se je hitro odvijala. Nasprotniki so vodili za koš. Zadel sem. Nasprotniki so vodili za koš. Nekdo je naredil nad mano namerno napako. Izvajal sem dva prosta meta in še stranski aut. Zadel sem dva prosta meta in še trojko. Postali smo svetovni prvaki. Sirena je oznanila konec tekme. Bili smo zelo ponosni, nasprotniki pa so odhajali z igrišča s povešenimi glavami. Čestitali smo si, nekdo me je močno stresel. Obrnil sem se. Zagledal sem mamico. Rekla je, da je •e pozno in moram vstati, če ne bom zamudil šolo. Spoznal sem, da sem o tekmi le sanjal. Bilo mi je kar malo •al.

Vinko Korošec, 4.c

SANJSKA DOGODJVŠČJNA

Neke noči nisem mogel zaspasti. Kar naprej se mi je zdelo, da me preganja bik, jaz pa mu ne morem ube•ati. Kar naenkrat sem se opogumil in zaspal.

Začel sem sanjati. Bil sem v areni. Okoli mene je bila velika ograja, za ograjo pa pribli•no pet tisoč gledalcev, ki so čakali samo še na bika Tura. Končno je prišel.

V rokah sem imel le rdečo ogrinjalo, za pasom pa majhen meč. Tur je imel velike roge in močna kopita. In končno sva začela z borbo. Bik je igrал Tura, jaz pa bikoborca. Začela sva se napadati. Tepla sva se skoraj sedem ur, nato pa me je ranil. Zelo sem se razjezil.

Skočil sem mu na hrbet, z ogrinjalom sem mu prekril oči in mu z vso silo zapičil meč v vrat. Hitro je poginil, jaz pa sem pobral vse: denar, slavo in kosilo.

Nikoli ne bom pozabil slastne pečenke bika Tura.

Marko, 4.c

SANJSKA DOGODIVŠČINA

Pogreznil sem se v globok spanec.

Prika•e se mi dirkališče v Jmoli. Okrog

mene so se drenjale lepotice in novinarji. Spreševali so me, kako sem pripravljen na to dirkališče in moja ekipa Vojnik-Lotus. Nisem odgovarjal, saj sem komaj čakal start. Startal sem iz tretjega mesta. Takoj sem prehitel Schumaherja, prebil sem se na drugo mesto, takoj za Vilnevom. Vozil sem za njim do menjave gum. Tam so bili moji mehaniki hitrejši, zato sem prvi prišel na stezo in na cilj. Zmagal sem Vsi so mi čestitali. Odprl sem šampanjec in polil druga dva. Zjutraj sem se zbudil, se vsebel na kolo in odpeljal novim dogodivščinam naproti.

PROTIŠOLSKA JUHA

Tiste dni so se otroci v šolah morali zelo zelo učiti, saj je že vsak otrok dobil nekaj cvekov. Veliko testov so že počekali in veliko bombic in svinčnikov so že porabili. Pa so se otroci zmenili, da bi napravili protišolsko juho, saj vsi niso marali šole. Kuharici so vzeli velik lonec in vanj stlačili peresnice, zvezke, svinčnike... Še celo učiteljicam so ukradli dnevnike. Potem so v lonec vlili vodo in da bi protišolska juha še bolj delovala, so dodali tudi krede. Na koncu so se kulturno usedli v svoje klopi in počakali učiteljice. Ko so stopile v učilnice, so jim krede v vodi tako smrdele, da so takoj pobegnile.

Otroci so bili veseli, ker niso več hodili v šolo.

Katja Fidler, 3.a

Prav tako, kot vsi naši šolski vrstniki se je nekega dne tudi naš razred polenil in ni imel več volje do učenja. Na vse mogoče načine smo premišljevali, kako bi se izognili temu predmetom, kot so slovenščina, matematika in spoznavanje narave in družbe.

Domislili smo se, da je potrebno zvezke, knjige in delovne zvezke spraviti v velik lonec, doliti vode in kuhati na plinskem štedilniku dve uri. Zadnjih nekaj minut pa smo dodali še učiteljicino redovalnico. Rečeno, storjeno. A glej ga, zlomka! Kaj je nastalo iz te juhe!

Vse je postalo ena sama packarija. naše glave pa so ostale prazne, brez vsakega znanja. Vsi skupaj smo prišli do zaključka, da je naša edina naloga učiti se, starši in učitelji pa se upravičeno jezijo, kadar se ne učimo in ne obvladamo snovi.

Maja Dobrotinšek, 3.a

Neka hruška je stala ob cesti. Otroci so večkrat trgali njene sadove. Pa se neka debela hruška, ki je kraljevala v ošabnosti, skotali v jarek.

Še iz jarka je govorila "Joj, jaz najslajša hruška, joj! Čez nekaj časa je utihnila. Potipala se je po glavi." Auva, buška! " je zakričala. Vse ostale hruške so se zasmejale: " Hruška buška." Tiho bodite! " je sitnarila hruška." "Pa pojdem po svetu." In je odšla. Ne, ni hodila, temveč se je kotalila. Prikotalila se je do medvedje kotline." Hja, kaj pa sedaj? Izhod je na drugi strani." Notri je bilo veliko živali, le medveda ne, ker je odšel po opravkih. "Uh, sreča," zavzdihne hruška in se skotali na drugo stran. A malce prehitro, ker je še čofnila v vodo. Prosila je laboda, da jo odnese na breg.

Zahvalila se mu je, a že v tistem trenutku jo je v rokah držala imenitna deklica in jo pojedla.

Urška Majcen, 4.b

Potrebujemo velik lonec. Vanj damo zvezke, knjige, odišavimo s svinčniki, peresnico, torbo in copati. Vse to dobro premešamo, da je vse modro. Še povonjam, lepo mora dišati. Tej zmesi prilijemo učilnico, katero speremo z učenci, da se očistijo klopi in stoli. Malo še popopramo z učiteljico, ki mora obvezno nositi kratke hlače in športne copate. Pri popranju pazimo, da ne pogleda urnika, ker se lahko zmes sesiri.

Če ste se strogo držali navodila, bo sedaj zmes postala telovadnica, v kateri boste vsak dan uživali. Pa dober tek!

P.S.: Če bi bilo vse to res, bi tudi jaz večkrat skuhal protišolsko juho.

Blaž Podrgajs, 3.a

HRUSKA BUŠKA

DOMIŠLJAJE POVSOD DOMA

POTOVANJE NA SONČNEM •ARKU

Sem visoko v zraku in opazujem čudovito pisano naravo. Sedim namreč na sončnem •arku, ki me prijazno vozi med oblaki. Sončni •arek je moj dober prijatelj. Ko me nosi po svetu se veliko pogovarjava. Tako sva klepetala, da nisva videla letala, ki se je peljal proti nama. •arek se je hitro umaknil. Potem je zagrmelo in zbudil sem se v svoji postelji. Zasijalo je sonce.

•iga Kompan, 4.b

Kot delec svetlobe
Z e m l j o .
in oblake, da bi si
mu vlada človek.
da sem videl

Potoval sem preko
gozdov, puščav, preko
.Videl sem stvari
egipčanske
Bil pa sem
onesna•enjem in
povzročili
Gregor Vinter,

Odpravili smo se na morje.Ko
morja , smo napolnili omare in
rekla, da se grem malce spočit.
soncu.

Sonce me je zgrabilo s svojimi
sončnih •arkov. Čez čas pa mi je
sem z njim plula in sedela na njegovih •arkih. Sonce je predlagalo , da bi odšla potovati
po svetu. In res ,odšla sva na potovanje. Potovala pa sva po Braziliji, Afriki, Ameriki,
Kanadi, Švici in Franciji. Moje potovanje na sončnem •arku se je končalo in prvi morski
dan sem zelo lepo pre•ivela.

Urška Oset, 4.b

Nekega popoldneva, sem bila zelo zaspala. Zaspala sem na gugalnici. Sanjala
sem nekaj, kar me je zelo razveselilo. Sanjala sem , da sem potovala na sončnem
•arku. Zgodba je bila tako zanimiva, da sem se odločila,da jo zapišem.

Na sončnem •arku sem sedela na zelo čudnih rečeh. Vozil me je čuden tip. Niti ne
vem, kako mu je bilo ime. Ko sva poletela visoko v vesolje , je bilo vse drugačno. Hiš
sploh ni bilo, kaj bi sploh govorili o zelenicah, še manj pa o gozdovih. Saj veste,
kako je, če ni ničesar na zemljii. Nato sva se obrnila in odpeljala naprej v današnji
čas. Počasi sem odprla oči, vstala in se na hiro odpravila k prijatelji na
praznovanje rojstnega dne.

Maruša Oset, 4.b

POTOVANJE NA PUHASTI PREJI

Nekeča jasneča dne sem bil doma in gledal v nebo skozi okno. Še nikoli nisem opazil, kako lepo je lahko nebo, če ga opazuješ. Kar naenkrat sem opazil, da lebdim. Po gledal sem okoli sebe in videl, da stojim na oblaku, ki je bil podoben prelepi beli puhasti odeji. Prijazno se mi je nasmehnil in ponudil kratko potovanje po nebu. "Kam?" sem vprašal. On pa se mi je spet nasmejal in na kratko odgovoril: "Pokazal ti bom kje sem doma in predstavil moje bratce in sestrice, če eliš?" Z navdušenjem sem sprejel ponudbo in že so okoli mene poplesavale majhne puhaste prejice. Bilo je zabavno. Nato me je poklicala mama, trznil sem in videl, da stojim pred oknom v svoji sobi. Rekel sem si: "Ah puhaste prejice," in odšel pozdraviti mamo.

MATEV• GOLČER , 4.B

SEM SMETIŠNA KANTA

Sem zarjavela smetišna kanta. Da sem že čisto zarjavela sploh ni čudno, kajti cele dneve in dolge noči stojim pred hišo brez strehe nad glavo. Tudi ob najhujših nevihtač, grmenju in bliškanju se me nobeden ne usmilj in me zmeraj pustijo kot kup nesreče. Dobra sem jím samo tedaj, ko vame tlačijo gore in gore raznoraznih odpadkov.

Pa še te tako mečejo v mene, da jih je polno po tleh.

Čez dan me obišče kar nekaj ljudi, bolj hudo pa je ponoči, ko sem čisto sama. Tu pa tam me polula kakšen potepuški pes ali pa pokraspa kakšna divja mačka. Najhujši trenutek v mojem dolgem življenju pa je, ko me pridejo stricí z kamijonom izprazniti. Z menoj delačo zelo grdo, na koncu pa me ponavadi še pustijo sredi ceste. Čeprav je moje življenje zelo naporno, je vseeno kar lepo, kajti sprijaznila sem se s tem, da sem se rodila kot smetišna kanta.

SEKIRA IN DREVO

SEKIRA : Po glej kako ostra sem, takoj te lahko posekam.

DREVO : Zakaj pa bi me posekala, saj sem še mlad?

SEKIRA : Saj te nisem mislila, samo povedala sem ti.

DREVO : Ne moreš me posekat, ker te mora drati človeška roka.

SEKIRA : Ja, to je res, toda brez mene te ne bi mogel posekat.

DREVO : Po glej človek gre!

SEKIRA : Sedaj te bom posekala!

DREVO : Na pomoč, padam!

URŠKA M. in Sabina, 4. c

•ICA KOMPAN, 4.B

RISALNI LIST IN ČOPič

List: Aa, čopič prihaja!

Čopič: kaj se pa dereš, ti mali mulc?

barvo!

Čopič: Bom pa zaplaval po barvi, pa bo!

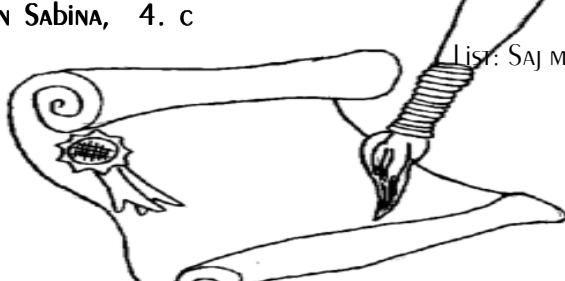
List: Kako boš pa do barve prišel?

Čopič: Takole!

List: Saj me ne moraš dobiti!

Čopič: Pa te lahko!

SAMO IN TAMARA, 4.c

V sluobi pri čaravnici Kurji nočici

Nekoč se je čaravnica Kurja nočica peljala skozi vas. Na koncu vasi se je ustavila, ker je zagledala majhneča fantka po imenu Peter. Prijazno ga je ogovorila, če bi hotel v sluobi k njej. Peter se je usedel na metlo in sta se hitro odpeljala. Vozila sta se nekaj časa, nato sta prispela do čaravnike hiše. Čaravnica Kurja nočica ga je počasi privabilo v hišo. Obljubila mu je, da se bosta imela lepo. Peter je vse verjel. Zato je bil prijazen z njo. Čaravnica Kurja nočica mu je ukazala, da mora pospraviti hišo. Ker je Peter ni hotel, mu je zagrozila, da ga bo spremenila v miško. Peter je rekel:

"Pelji me domov!" Čaravnica ga ni hotela peljati domov in ga je začarala. Čaravnici se je Peter tako zasmilil, ker je začel jokati. Zato je rekla:

"Spustila te bom in te nazaj spremeniš v Petra."

Čaravnica Kurja nočica ga je odpeljala domov. Ko se je vračala je bila jezna:

"Koča bom zdaj imela zaposleneča v sluobi, če me ničče ne mara."

Čaravnica Kurja nočica je zavedno ostala v svoji hiši in ni nikoli več zaposlila otroke.

Dolores Polšak 4.r, Šmartno

DOMIŠLJJA JE POVOD DOMA

J E •- DOBRODUŠNI BODIČAR

JE• ima okoli 16000 bodic, tako vsaj cenijo. Iglice so zelo ostre in se na vsaki strani obnavljajo. Pokrivajo ves hrbet. Po trebuhi pa ima ščetine. Ob nevarnosti se mišičasti obrodi napnejo in tako je• glavo, noqe in repek skrči pod sebe, no tako nastane bodeča kepa. Pred svojimi redkimi sovra•niki je zvitje je• varen. Je zelo koristen, saj uniči škodljivce, kot so: •u•elke, črve, pol•e, bramorje, sadje, qobe, korenine, •abe, kače (modras, qad) Njeqovo ivljenjsko okolja so : vrtovi, polja, gozdovi, parki rad se zadr•uje v človekovi bli•ini. Dan prespi pod kakšnim grmovjem. Evropska vrsta •ivi po vsej naši celini, v Zmerni Aziji, Mali Aziji in tja do Palestine. Dolq je 28 cm, 14 cm visok, repek pa je dolq 2,5 cm. JE• je samotar in se dru•i le ob parjenju. Samica povr•e qole mladiče. Mladiči imajo mehke bodice. Ko se je• pripravlja na zimo, se dobro zamasti. Svoj domek nastelje z mahom, travo V prvem mrazu se je• zvije v klobčič in otrgne. Pri tem se mu zni•a telesna temperatura od 34° C na 6° C, srce mu bije namesto 181 - krat samo 20 - krat na minuto. Pribli•no vsakih 30 dni, se prebudi in teče naokoli, da ne zmrzne. Zgodi se, da neizkušeni mladiči prema•o zarijejo pod listje in poginejo.

ZGODBICE O LISICI IN JE•U

JE• je obljubil lisici, da jo ne bo prebodel. Lisica je postala bolj zaupljiva. Povabila je je•a na večerjo. JE• je pojedel poln kro•nik polente. Lisici se je je• zelo zasmilil. Rekla mu je, da lahko prespi pri njej. Postala sta dobra prijatelja.

JERNEJ KO•EL, 1.c

JE• je skočil s postelje in spodil lisico ven na mraz. Lisico je na mrazu zeblo. Čez čas se jo je je• usmilil in po gledal ven, če ješe zunaj. Poklical jo je nazaj in ji odstopil posteljo. Pokril jo je z odejo, sam pa se je ulegel na tla in sta zaspala.

ANA SLATINEK, 1.c

JE• je skočil iz postelje. Zakadil se je v lisico. Lisica pa je vzela ponev za peko palacink. Z njo je pometa je•a iz hišice. Spet je imela mir v svojem brlogu. JE• je bil ponovno na mrazu.

BORIS •ERJAV , 1. c

JE• in lisica sta skupaj jedla polento. Imata se rada. Skupaj kuhatata, spita in se zabavata. JE• nabada na dvorišču liste in tako čisti okolico hiše. Lisica s svojim repom obrise ves prah v njuni malo hišici.

BLANKA ŠPES , 1.C

JOURNAL

1. Kaj vas je navdušilo za igranje harmonike?

Navdušili so me starši in okolica.

2. Kdaj ste začeli igrati harmoniko?

Ko sem hodil v tretji razred OS.

3. Kako in kdaj ste ustanovili svojo skupino?

Jaz nisem ustanovil svoje skupine, ampak sem se pridružil leta 1991 'e imenovani skupini, ker je zaradi slučenja vojske moral odstopiti g. Albert Zavrnšnik.

4. Koliko članov šteje skupina?

Naša skupina šteje pet članov.

5. Kdo je vodja skupine?

Nimamo vodja skupine, ker ima vsak svojo zadolžitev.

6. Kdo je glavni pevec?

Glavnega pevca nimamo, ampak vsak nekaj poje, v večini pojetja Igor Jazbinšek, Jo'e Justin, nekaj malega pa tudi jaz.

7. Ali vas to delo veseli?

Seveda me veseli, saj drugače ne bi igral.

8. Kje vse nastopate?

Nastopamo na območju celjske regije.

9. Kje najpogosteje nastopate?

Najpogosteje nastopamo v Atomskeh toplicah.

10. Ali nameravate še dolgo igrati skupaj?

Ne vem, poskusili bomo še dolgo ostati skupaj.

11. Koliko kaset ste izdali?

Izdali še nismo nobene kasete, le dve pesmi v studiu Metro.

12. Imate mogoče kakšne načrte za igranje nove skladbe?

Načrtov ni, radi pa sodelujemo z Tremo Vrčkovnik, Borisom Kopitarjem... To je tudi naš cilj. Ali pa ponavljamo pesmi drugih.

13. Zakaj ste se odločili dati skupini ime JOURNAL?

To ime ji je dal g. Albert Zavrnšnik, ker so prve štiri črke JOUR in to pomeni skupina za ur. Ampak mi se nimamo za to.

14. Kdo piše pesmi?

V glavnem poustvarjamo tuja dela, drugače pa je ti dve pesmi napisal g. Ivan Kovarič-Pajo

15. Katero instrumente vključuje vaša skupina?

SAX, KLARINET, VOKAL, BOBNI, KLAVIJATURE, HARMONIKA (občasno), KITARA, BAS.

16. Kdo vse igra v skupini?

Jo'e Justin, Igor Jazbinšek, Edo Mahnc, Brane Drevenšek in Matjaž Krušič

TITANIK

Leta 1912 je v Ameriko odplul eden največjih parnikov na svetu Titanik. Rekli so, da ga še sam bog ne more potopiti, vendar so se hudo zmotili. Če vas njegova zgodba zanima si, preberite tole:

V tistem času so bili parniki zelo privlačni, zato si je ena izmed tovarn upala izdelati Titanik. Bila je naj-razkošnejša ladja vseh časov. Imela je imenitne sobe za razvajene potnike, pa tudi za tiste, ki jih razkošje ni zanimalo.

Ponoči 15. aprila, ko je množica v notranjosti Titanika uivala v večerni glasbi, je v kabini nastala panika. Ob 23.30 je nekaj močno zabobnelo. Ogromen lednik je v bok parnika zarezal kot vroč nož v maslo. Titanik se je za nepotopljivo ladjo začel hitro in sumljivo potapljati. Množica v notranjosti je začela panično tekati proti palubi, otroke in žene so začeli dajati v rešilne čolne, mnogi so skočili v ledeno vodo in tam zmrznili. Ko se je Titanik potopil do polovice, se je prelomil na pol in oba dela sta se potopila. Ob 2. uri zjutraj je bilo vsega konec. Od več 2000 ljudi jih je 1500 zmrznilo v Atlantskem oceanu, nekateri so skupaj s Titanikom potopili 3 km globoko. 706 jih je ladja Karpatija nezavestne ali zmrznjene potegnila na suho, od teh jih je preživel samo šest.

FILM:

Najnovejši film o Titaniku je stal 287 milijonov dolarjev. Za film so morali zgraditi poseben studio z ogromnim bazenom, poleg tega pa še ladjo podobno Titaniku. V velik bazen so natočili pravo morsko vodo in v njo dali ladjo.

VSEBINA:

Glavna igralca sta Leonardo Di Caprio (Jack) in Kate Winslet (Rose)

Jack priigra s svojim prijateljem vstopnici za Titanik, na ta parnik pa odpotuje tudi bogata družina. Rose in Jack se spoznata, ko Rose nelli skočiti z ladje, vendar jo Jack prepriča naj ne skoči.

Rosin zaročenec povabi Jacka na večerjo, ker mu je rešil zaročenko po tem se ne moreta več videvati ju ne spustijo več skupaj. Ko se 14.aprila ob 23:35 Titanik zaleti v ledeno goro in se začne potapljati, Rose je bila ena izmed tistih, ki je preživela, vendar Jack umre.

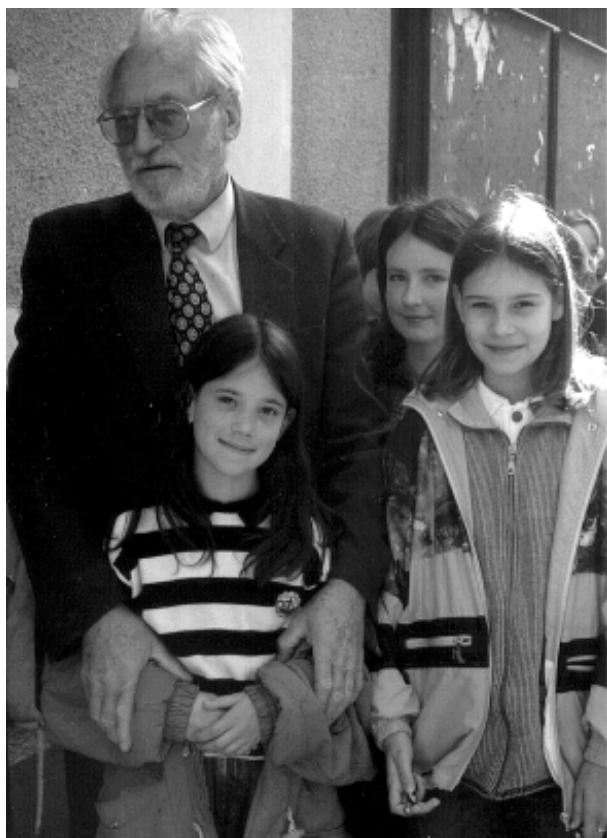
NAGRADA:

Titanik je trenutno najdražji film vse časov, takoj za njim pa se uvršča L.A. zaupno. 18.1.1998 je prejel štiri Zlate globuse. Titanik je s svojo naslovno pesmijo na Ameriški lestvici tri tedne zapored na prvem mestu, če se bo tako nadaljevalo bo lahko prekosi naslovni pesmi iz filma Finakonda, ki je bila na Ameriški lestvici 16 tednov. Z ogledom filma Titanik so zaslužili 18 milijonov dolarjev, ali bo prekoslil ogled filma Izgubljeni svet (Jurski park), ki je zbral 900 milijonov dolarjev.

PODATKE JE ZBRAL GREGOR VINTER, 4.B

POGOVOR S TONETOM PAVČKOM

V mesecu maju smo se učenci razredne stopnje srečali s TONETOM PAVČKOM.

To je zelo zanimiv sivolski gospod, ki nam je povedal veliko svojih pesmic in zgodbic iz svojega življenja. Imel je res zanimivo življenje.

Najbolj se mi je zdelo zanimivo, ko je povedal, zakaj u otrostvu ni maral svoje sestre in zakaj ni nikoli rad hodil na šolske izlete.

Ko je bil star šest let, sestra pa tri, so nesli jajca in na njeno zahtevo tekli v dolino. Jajca so se seveda razbila in krivec zato je bil mali Tone. Vedno je moralo biti po sestrinem

Na izlet pa ni maral zato, ker se je enkrat polil in je izgledalo, kot da bi se polulal. Moral bi sleči hlače in jih dati sušiti, vendar tega ni storil, saj spodnjih hlač zaradi revščine sploh ni imel. Na izlet je imel zelo slab spomin.

Povedal nam je, da njegovo ime izhaja iz besede palec, ki se v pomanjševalnici imenuje palček, potem pa se še namesto l izgovori u in nastane Pauček.

Tone Pavček ima zelo rad otroke, zato zanje tudi piše pesmi. Mi pa smo bili zelo, zelo veseli, da smo se lahko pogovarjali z njim.

Urška Jurgec, 4.c

INTERVJU Z VIOLINISTKO ANO GRUDNIK

Kako dolgo e igrač violinino?

ANA: Violino igram e 5 let.

Koliko časa dnevno, tedensko vadis?

ANA: Vsak dan vadim tri četrt ure.

Koliko jaunih nastopov je e za tabo?

ANA: Ne vem koliko, ampak veliko.

Ali imas pred nastopom veliko treme?

ANA: Kadar čakam nastop, imam zelo veliko treme, ampak mi to ne pokvari nastopa

Si e šla kdaj nastopat u tujino?

ANA: Ja, dvakrat sem e bila na tekmovanju u Italiji.

Kako je bilo na tekmovanju u Italiji?

ANA: Vsi so me hvalili, a jaz mislim, da sem igrala boljše na drugih nastopih.

Kdo te spremi na tekmovanja?

ANA: Na tekmovanja me spremijo starši in učitelji.

Zaupaj nam, kdo te je naučil za igranje violine?

ANA: Za igranje violine sem se e u malih šoli odločila sama.

Hvala za odgovore, e naprej pa ti elimo veliko uspeha u šoli in pri igranju violine.

Intervju pripravila: EDITA FIDLER 4.a

POZOR!

Objavljamo likovni natečaj
za najlepše ilustriran članek
v Čas-o-pisku!

Izberi si zgodljico, ki ti je bila všeč in jo poskusи kar najlepše ilustrirati. Likovni izdelek pošlji do 22.junija v uredništvo Čas-o-piska. Najlepšo risbico bomo nagradili. Veselo na delo!

Kako lahko ugotoviš, kdaj je blondinka
uporabljala računalnik?
Ko je ekran ves popacan z ediksom.

Zakaj blondinke ne jedo banan?
Ker ne najdejo zadrge, da bi jo odprle.

Kako to, da se je zrušil zid, ko se je
blondinka naslonila nani?
Pametnejši popusti prvi.

Zakaj se blondinke smejijo, ko se bliska?
Ker misljijo, da jih fotografirajo.

Kako pride blondinka do marmelade?
Kupi krof in ga olupi.

Kako pripravi
svetlolaska ribo za
pečenje?
Najprej jo utopi.

Kako blondinko pripraviti do tega, da se
bo v ponedeljek zjutraj smejala?
V petek ji je treba povedati kakšno šalo.

Zakaj imajo blondinke rdeče nohte?
Da pri rezanju kruha vedo, kje se začnejo prsti.

VRIŽANKA

1. Slovenski film Erazem in ...
2. Ribjajajčeca.
3. Vojno vozilo.
4. Drugo največje mesto v Sloveniji.
5. Sedmi dan v tednu.
6. Italijanska denarna enota.
7. Čips je narejen iz ...

UČITELJEV JE kolikor HOČETE,
NALOG JE čEDALJE VEČ,
ODMORI SO VSE KRAJŠI,
IGRO skoraj PREPOVEDUJEJO,
PROSTECA ČASA JE VSE MANJ.

TAKO VAM IN NAM OSTANE SAMO ŠE ČAS-O-PISEK.

NAGRADNO •REBANJE

- MAJICA ČAS-O-PISEK
- SADNE KUPE
- IN ŠE IN ŠE...

S pomočjo kri•anke boste
izvedeli, kateri film je
gospodu McZEE-JU najbolj
všeč.

KUPON ZA NAGRADNO •REBANJE izpolnite in pošljite v UREDNIŠTVO

IME IN PRIIMEK: _____

ŠOLA IN RAZRED: _____

Gospodu McZEE-JU JE NAJBOLJ VŠEČ FILM : _____

PRIPOMBE, POHVATE IN •ELJE:

do 22.junija 1998